

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Optužnica podignuta: 25. 04. 2006.

Broj optužnice: KTRZ 5/05

Tužilaštvo: Zamenici tužioca za ratne zločine Dragoljub Stanković i Miloljub Vitorović

Optuženi: Radoslav Mitrović, Radojko Repanović, Nenad Jovanović, Slađan Čukarić, Milorad Nišavić, Miroslav Petković, Zoran Petković i Ramiz Papić

Branioци optuženih: Goran Petronijević i Mirjana Nestorović (branioци Radoslava Mitrovića), Igor Isailović i Nenad Vojinović (branioци Radojka Repanovića), Veljko Đurđić (branilac Nenada Jovanovića), Vladica Vasiljković (branilac Slađana Čukarića), Tatomir Leković (branilac Milorada Nišavića), Goran Folić (branilac Miroslava Petković), Milan Birman (branilac Zorana Petkovića) i Dragan Palibrk (branilac Ramiza Papića)

Sudsko veće: Vinka Beraha-Nikićević, predsednica Veća

Članovi Veća: sudija Vesko Krstajić i sudija Gordana Božilović-Petrović

Zamena člana Veća: Odlukom predsednika Okružnog suda u Beogradu od 1.10.2007. član Veća sudija Gordana Božilović-Petrović je zamenjena sudijom Snežanom Nikolić-Garotić.

Punomoćnici oštećenih: Nataša Kandić, izvršna direktorka Fonda za humanitarno pravo (FHP) i advokat Dragoljub Todorović

Posmatrači: članovi porodica žrtava, posmatrač OEBS-a, aktivistkinje Žena u crnom

Glavni pretres: 2.10.2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Učešće porodica žrtava

U organizaciji FHP-a, glavni pretres su pratila četiri člana porodica žrtava: Florim Berisha (ubijeni otac Musli, majka Hafije, sestra Zymrete, brat Afrim, sestra Violeta, baka Hanumshahe, stric Hamdi, strina Zeliye i njihova deca, Arta i Zana Berisha), Xhelal Berisha (ubijen brat Nexhat, njegova supruga Fatime, njihovi sinovi Faton, Redom i Altin, Fatonova supruga Sebahate i njihova deca Ismet i Eron i deca od druge braće, Sherine, Majlinda i Herolinda Berisha), Idriz Haxhijaj (ubijena ćerka Sebahate, njen suprug Faton i unuci Eron i Ismet), Bekim Gashi (25. marta u selu Trnje/Ternje ubijeni majka Hyza i sestre Luleta, Selvete, Lumturije i Blerta Gashi); novinar kosovskog dnevnika na albanskom jeziku *Koha Ditore* Blerim Xhemajli, advokatski pripavnik Admir Salihu i pravica FHP - Kosovo Anka Hajdari-Kurteshi.

Članovi porodica žrtava i ostali posmatrači sa Kosova ušli su u Srbiju po proceduri „najava prolaska“ koju MUP Srbije primenjuje prema kosovskim Albancima koji nemaju lična dokumenta izdata od strane Srbije nego dokumenta UNMIK-a. Prema toj proceduri, FHP je bio obavezan da MUP-u Srbije dostavi spisak Albanaca sa Kosova koji će, od 2. do 6. oktobra 2006. godine, pratiti suđenje Mitroviću i drugim optuženima, sa podacima o broju lične karte izdate od strane UNMIK-a. Grupa je na graničnom prelazu Merdare zadržana oko 50 minuta jer su policajci pravili problem što se na spisku ne nalazi i osoba koja ima važeći pasoš Republike Srbije. Tek na intervenciju Tužilaštva za ratne zločine Srbije, čiju je pomoć FHP zatražio telefonom, policija je dozvolila grupi da pređe na teritoriju Srbije. Tom prilikom od policajaca su se mogli čuti neukusni komentari kao, na primer, da lična karta UNMIK-a liči na autobusku kartu.

Budući da su porodice žrtava bile uplašene od dolaska u Srbiju, FHP je uputio zahtev Jedinici za zaštitu svedoka MUP Srbije da organizuje pratnju tokom puta, od graničnog prelaza do Beograda i nazad, zatim da tokom suđenja prati grupu do suda i natrag u hotel, kao i da organizuje noćno obezbeđenje u hotelu. Sve mere Jedinica je sproveda veoma profesionalno i sa prijateljskim ophođenjem prema grupi.

Zahtev odbrane da se Nataši Kandić uskrati pravo da zastupa žrtve

Glavni pretres 2. 10.2007. započeo je protivljenjem branilaca optuženih da Nataša Kandić bude punomoćnica žrtva. Branilac optuženog Mitrovića, advokat Goran Petronijević tražio je da se Nataša Kandić sasluša kao svedok, pozivajući se na činjenicu da ju je tužilac u prethodnom postupku predložio za svedoka. Izneo je zahtev je da joj sud uskrati pravo da zastupa oštećene. Sud je doneo odluku da će o tom predlogu odlučiti naknadno. Zbog toga je isti branilac tražio izuzeće predsednice Veća, pa je predsednik Okružnog suda u Beogradu doneo rešenje o odbijanju zahteva.

Tužilac Miloljub Vitorović je pročitao optužnicu.

Saslušanje optuženog Radoslava Mitrovića

Optuženi je završio srednju školu unutrašnjih poslova 1973. godine, Višu školu unutrašnjih poslova 1978. godine i fakultet bezbednosti 1989. godine. Počeo je kao običan policajac u Merošini kod Niša (Srbija), bio je komandir policijske stanice u Nišu, a zatim je obavljao druge funkcije da bi 1996. godine postao komandant 37. odreda Posebnih jedinica policije [PJP]. Taj odred je obuhvatao šest sekretarijata unutrašnjih poslova na jugu Srbije (Niš, Prokuplje, Kruševac, Vranje, Leskovac i Pirot). Od februara 1998. do 14. juna 1999. godine optuženi je sa svojim odredom neprekidno boravio na Kosovu. U vreme hapšenja, optuženi je obavljao funkciju pomoćnika komandanta Žandarmerije Republike Srbije.

Optuženi je 20. marta 1999. godine pozvan na sastanak Združene komande čije je sedište bilo u hotelu *Grand* u Prištini. Od komande je dobio zadatak da njegov odred, zajedno sa 549. motorizovanom brigadom Vojske Jugoslavije, na čijem je čelu bio pukovnik Božidar Delić, očisti trougao Suva Reka/Suharekë – Orahovac – Prizren od

neprijateljske OVK, kako bi je sprečili da preseče tu komunikaciju, otvori koridor prema Makedoniji i omogući NATO-u da s te strane uđe na Kosovo.

Sedište 37. odreda bilo je u Prizrenu, u kasarni *Dušan Silni*. Dana 24.03. 1999. uveče, nakon što je na dnevniku RTS-a čuo izjavu ruskog predsednika Borisa Jeljcina da će za nekoliko sati početi bombardovanje SR Jugoslavije, optuženi je naredio evakuaciju kompletnog osoblja. Sledećeg jutra, 25. marta, komandno mesto optuženog premešteno je u upravnu zgradu preduzeća *Metohija vino*, na dva kilometra ispred Suve Reke/Suharekë iz pravca Prizrena. Dvadeset petog marta optuženi je imao sukob sa OVK iz sela Studenčana/Studenqan, Reštane/Reshtan i iz pravca Orahovca/Rahovec.

U vezi sa optužbom da je 26. 03. 1999. godine komandovao akcijom u kojoj je učestvovalo oko 40 pripadnika 37. Odreda i da je ispred zgrade policijske stanice u Suvoj Reci/Suharekë, za vreme dok su se oni razvili u strelce i kretali ka Reštanskom putu, optuženima Radojku Repanoviću i Nenadu Jovanoviću naredio da pripadnici OUP Suva Reka/Suharekë krenu za njima i izvrše pretres i paljenje kuća, da lica koja zateknu likvidiraju a leševe ubijenih utovare u kamion i odvezu sa lica mesta, govoreći “krećite, šta čekate, ubijajte, vozite... Je l' to ja treba da radim“, optuženi se branio da toga dana uopšte nije bio u Suvoj Reci/Suharekë.

Prema njegovim rečima, on je u jutarnjim satima 26. 03. 1999. oko 7:00 časova, krenuo prema Prizrenu vozilom kojim je upravljao njegov vozač Goran Obradović. Nakon pola sata došli su do kasarne, koja je prethodne noći bombardovana. Još je gorela vatra. Tu se sreo sa direktorom Komunalnog preduzeća Jovom Vujačićem i posle toga je otišao u u bolnicu, u suprotnom delu grada, da obiđe svog pomoćnika Gorana Milojevića, teško ranjenog prilikom bombardovanja kasarne. Iz bolnice je otišao do mesta odakle je uzleteo helikopter koji je povređenog prebacio u Beograd. Između 11:00 i 12:00 časova prelazio je ulicu u Prizrenu, u blizini kasarne, i tu je sreo Žiku Jankovića, zamenika direktora *Kosovo vina*, čije se dvorište graniči sa kasarnom. Sa njim je seo u hotel *Teranda*, popio kafu, zadržao se 20 do 30 minuta. Iz hotela je otišao u SUP u Prizrenu, tamo se sastao sa načelnikom SUP-a Milošem Vojnovićem i načelnikom policije Mikijem Đuričićem. Raspravljali su se oko raščišćavanja ruševina nakon bombardovanja kasarne i mašina koje za to treba koristiti. Zatim je sa svojim saradnicima otišao u komunalno preduzeće *Higijena*, gde su razgovarali sa direktorom preduzeća o dizalici i hitnosti angažovanja tehnike i ljudstva da se ruševine raščiste. Oko 15:00 časova optuženi je krenuo prema svom isturenom komandnom mestu u vinogradima ispred Suve Reke/Suharekë. Usput je svratio u hotel *Putnik*, u kome je spavao, da uzme potrebnu odeću. Pred mrak, optuženi se vratio u vinograde gde je sa svojim pratiocima prespavao u vozilima.